

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: M. Szpunar, M. Dowgielewicz, M. Jarosz i A. Rutkowska, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 98 w związku z załącznikiem III do dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Stosowanie obniżonej stawki podatku VAT do odzieży i dodatków odzieżowych dla niemowląt oraz obuwia dziecięcego

Sentencja

- 1) Stosując obniżoną stawkę podatku od wartości dodanej w wysokości 7 % w stosunku do dostaw, importu i wewnątrzwspólnotowego nabycia odzieży i dodatków odzieżowych dla niemowląt oraz obuwia dziecięcego, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie przepisów art. 98 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z jej załącznikiem III.
- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Niemcy) — Landkreis Bad Dürkheim przeciwko Aufsichts- und Dienstleistungsdirektion

(Sprawa C-61/09) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — System płatności jednolitych — Wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego — Pojęcie „kwalifikujący się hektar” — Działalność pozarolnicza — Warunki przyporządkowania gruntu rolnego do gospodarstwa)

(2010/C 346/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Landkreis Bad Dürkheim

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz — Wykładnia art. 44 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1) — Wykładnia pojęć „grunt rolny” i „działalność pozarolnicza” w sytuacji, w której cel ochrony środowiska przeważa nad celem produkcji rolniczej — Warunki przyporządkowania gruntu rolnego do gospodarstwa

Sentencja

- 1) Artykuł 44 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 Rady z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001, w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Rady (WE) nr 2013/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że nie stoi na przeszkodzie uznaniu za kwalifikujący się do objęcia pomocą gruntu, który jest wprawdzie używany także do celów rolniczych, ale służy głównie zachowaniu krajobrazu i ochronie przyrody. Ponadto fakt, że rolnik podlega instrukcjom organu administracji odpowiedzialnego za ochronę przyrody, nie pozbawia rolniczego charakteru działalności, która odpowiada definicji zawartej w art. 2 lit. c) wymienionego powyżej rozporządzenia.

- 2) Artykuł 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1782/2003, w brzmieniu nadanym rozporządzeniem nr 2013/2006, powinien być interpretowany w ten sposób, że:

— do przyporządkowania gruntu rolnego do gospodarstwa rolnika nie jest konieczne, aby dany rolnik dysponował nim na podstawie umowy dzierżawy lub innego typu odpłatnej umowy oddania w używanie o takim samym charakterze;

— nie stoi on na przeszkodzie przyporządkowaniu do gospodarstwa gruntu, który zostaje oddany nieodpłatnie do dyspozycji rolnika, w zamian jedynie za opłacanie przezeń składek należnych spółdzielni zawodowej, w celu użytkowania w określony sposób i przez określony czas zgodnie z celami ochrony przyrody, pod warunkiem że ten rolnik jest w stanie używać takiego gruntu w wystarczająco samodzielny sposób do swojej działalności rolniczej przez co najmniej 10 miesięcy; oraz że

— bez znaczenia dla przyporządkowania gruntu, o którym mowa, do gospodarstwa rolnika jest okoliczność, że rolnik jest zobowiązany do wykonywania pewnych zadań w zamian za wynagrodzenie na rzecz osoby trzeciej, ponieważ ten grunt jest również wykorzystywany przez rolnika do celów prowadzenia działalności rolniczej w jego imieniu i na jego własny rachunek.

(¹) Dz.U. C 113 z 16.5.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 października 2010 r. — Nuova Agricast Srl, Cofra srl przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-67/09 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — System pomocy na inwestycje w mniej uprzywilejowanych regionach Włoch — Decyzja Komisji uznająca ów system za zgodny ze wspólnym rynkiem — Wnioski o naprawienie szkód poniesionych jakoby w związku z wydaniem tej decyzji — Środki przejściowe między tym systemem a poprzednim systemem — Czasowy zakres stosowania decyzji Komisji o niewnoszeniu zastrzeżeń wobec poprzedniego systemu — Zasady pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania)

(2010/C 346/17)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszące odwołanie: Nuova Agricast Srl, Cofra srl (przedstawiciel: M.A. Calabrese, avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i E. Righini, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 2 grudnia 2008 r. w sprawach T-362/05 i T-363/05 Nuova Agricast i Cofra przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił wnioski o naprawienie szkód poniesionych jakoby przez wnoszące odwołanie wskutek wydania przez Komisję decyzji z dnia 12 lipca 2000 r. uznającej za zgodny ze wspólnym rynkiem system pomocy na inwestycje w mniej uprzywilejowanych regionach Włoch [pomoc państwa N 715/99 — Włochy (SG 2000 D/105754)] oraz wskutek zachowania Komisji w toku postępowania poprzedzającego wydanie tej decyzji.

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Nuova Agricast Srl i Cofra Srl zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 28 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Francja.) — Établissements Rimbaud SA przeciwko Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence

(Sprawa C-72/09) (¹)

(Podatki bezpośrednie — Swobodny przepływ kapitału — Osoby prawne mające siedzibę w państwie trzecim będącym członkiem Europejskiego Obszaru Gospodarczego — Posiadanie nieruchomości położonych w państwie członkowskim — Podatek od wartości rynkowej tych nieruchomości — Odmowa zwolnienia — Zwalczanie oszustw podatkowych — Ocena w świetle porozumienia EOG)

(2010/C 346/18)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Établissements Rimbaud SA

Strona pozwana: Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation (Francja) — Wykładnia art. 40 porozumienia z dnia 2 maja 1992 r. o Europejskim Obszarze Gospodarczym (Dz.U. L 1, s. 3) — Podatek od wartości rynkowej nieruchomości położonych we Francji — Zwolnienie na rzecz osób prawnych mających siedzibę we Francji lub w państwie będącym członkiem Europejskiego Obszaru Gospodarczego, pod warunkiem zawarcia przez Francję z tym państwem umowy o pomocy administracyjnej w celu zwalczania oszustw podatkowych i unikania opodatkowania lub od okoliczności, że na podstawie traktatu zawierającego klauzulę o niedyskryminacji ze względu na przynależność państwową, rzeczono osoby prawne nie powinny podlegać większemu obciążeniu podatkowemu niż obciążenie podatkowe, jakiemu podlegają spółki mające siedzibę we Francji — Odmowa zwolnienia spółki mającej siedzibę w Lichtensteinie